

Πυραμίδες 2.000 μέτρων ύψους ὁ Ἄθως, πού σκέφτηκε ὁ μηχανικός Στασικράτης, νά μετατρέψει σέ ἄγαλμα τοῦ Ἀλεξάνδρου καί πολυπληθῆ πολιτεία. Μά ὁ βράχος τῆς προσευχῆς, δέν ἦταν προορισμένος γιά ἀνάδειξη τῶν φυσικῶν ἰκανοτήτων τοῦ ἀνθρώπου. Στήν ἐσχάτη παλαιότερα, εἶχε ναυαγήσει ὁ στόλος τοῦ ὑπερόπτη μονάρχη τῆς Ἀσίας. Ὁ ἐφήμερος ἰσχυρός ἄνθρωπος, δέν μπόρεσε νά κάμει ἄλλο, παρά νά ἀποκόψει τήν ὑψαύχην ἀπόφυση τῆς λατρείας τοῦ αἰώνιου. Ἀλλά ἐπί ματαί ω, γιατί μέ τόν καιρό ἡ διώρυγα ξαναγέμισε.

Ἀνθρωπίνων ἀποτυχιῶν καί ναυαγίων θησαύρισμα, ὁ Ἄθως συντηρεῖ μίαν ἄλλην εἰκόνα ζωῆς. Ὅπως τά παιδιά τήν αἰσθάνονται, πού οἱ ἄγγελοι τά παραστέκουν. Ὁ Ἀρκάδιος, γιός τοῦ Αυτοκράτορος Θεοδοσίου, χάρις στήν τῶν Ἀσωμάτων συμπάρσταση, διεσώθη πλησίον βάρους, ἀπό μεγάλην τρικυμία, στή θέση ὅπου ἐκτίσθη τό Βατοπαίδι. Ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Νέου Παιδιοῦ, Θεοῦ πρό αἰώνων, σέ εἰκόνα πού περιπατοῦσε ὀρθία ἐπί τῶν κυμάτων, ἀποθαλασσωθή στήν Ἱερά Μονή τῶν Ἰβήρων ὡς Πορταῖτισσα. Σύν τῷ χρόνῳ, ὁλόκληρο τό Ἅγιον Ὄρος, κατέστη τό κατ' ἐξοχήν περιβόλι τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Πρός τό ἐσωτερικό τοῦ Νομοῦ Σερρῶν πηγαίνει ὁ κύριος κλάδος τῆς παρακαμπτηρίου ἀπό τήν Ἀμφίπολη. Χωριά καί κωμοπόλεις γεωργικές μέ ἐμφανίσεις ἐκδηλώσεων παραψυχολογίας. Ὁ πλούσιος ἔμπορος πού πρωτοστάτησε στόν ἀγῶνα τῆς ἐθνεγεσίας ἀπό τή σκλαβιά, ἔδωκε τ' ὄνομά του Ἑμμανουήλ Παππᾶς σ' ἓνα ἀπό τά μεγάλα χωριά, ὅπου εἶχε γεννηθεῖ. Ἄλλο χωριό καλεῖται Ἅγιο Πνεῦμα, ἐρμηνεύοντας τήν παλαιά θρησκευτικότητα τῆς περιοχῆς. Στό μοναστήρι τοῦ Προδρόμου, γνωστό καί ἀπό τόν δραματικό ὑμέναιο τῆς Σιμωνίδος τῶν Παλαιολόγων, ἠσκήθη, ἀποστάς τῶν γηϊνῶν ἀπό βρέφους, νέον φυτόν ἐν τῷ Ὄκω τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅσιος Ἰωάννης Μητροπολίτης Ζιχνῶν. Ὁ Ἅγιος Γιάννης εἶναι μιά πολύ γραφική συνηρηρεφής τοποθεσία, ὅπου βρίσκει κανεῖς νά φάει καί πέστροφες, κοντά στήν ἀρχαιότατη πόλη τῶν Σερρῶν. Ἐπανείλημένα δοκιμάστηκε ἀπό ἐπιδρομές καί γι' αὐτό ἔχει τ' ἀγάλματα τῶν μορφωτικῶν καί πολεμικῶν ὑπερασπιστῶν τῆς. Στήν συνοικία πού φέρει τ' ὄνομα τοῦ αὐτοκράτορος πού ἐν τέλει ἔγινε καλόγηρος, κυροῦ Ἰωάννη Καντακουζηνοῦ, ἓνας μέγας ὀγκόλιθος κινδύνευε νά πέσει, νά τήν καταστρέψει, ἀλλά ἐγλύτωσε τόν πληθυσμό ἡ Παναγία βάνοντας τό χέρι τῆς. Στήν ἐπί τοῦ κάστρου στρατιωτική, παλαιά ἀλλ' ἀνακαινισθεῖσα ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡ προσκύνηση τοῦ ἐπιταφίου εἶναι γεμάτη ὑποβολή. Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες συμπίπτει τριγύρω πυκνοί ν' ἀνθίζουν, σάν λαμπάδες ἀναμένες οἱ Ἀσφοδελίνοι.

Τό Σιδηρόκαστρο βορειότερα, παρά τήν ὀχυρή συνοριακή κλεισούρα τοῦ Κλειδίου, πού πλείστους χάρισε στόν Ἑλληνισμό θριάμβους. Ἐδῶ ἀναφέρεται, στήν ἐπαρχία Σιντικῆς, μιά νύχτα θυέλλης μέ ἀστραπόβροντα, συνηντήθη ἡ Ὀλυμπιάδα, μητέρα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, μέ τόν Φαραῶ Νεκτεναβῶ πού εἶχε πάρει τή μορφή φιδιοῦ. Στόν βράχο πού ὀρθώνεται πάνω ἀπό τήν κωμόπολη ἐπιβλητικῶς, κατά τήν ἀρχαία ἀπό τήν ἐποχή τῆς Ναυσικᾶς συνήθεια γιά τίς βασιλοπούλες, οἱ θυγατέρες τοῦ Βασιλιᾶ Φίλιππου, πλέναν τά σκουτιά τους.